

תורה של האשה

על פרשת יתרו

1. שמות יט ג

ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ד' מן הקר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל
 ישראל
 רש"י

לבית יעקב. אלו הנשים, תאמר להם בלשון רכה: ותגיד לבני ישראל. עונשין ודקדוקין פירש
 לזכרים, דברים הקשין כגידין.

2. מדרש שמות רבה ה ט

בוא וראה היאך הקול יוצא, אצל כל ישראל כל אחד ואחד לפי פחו, הזקנים לפי פחו, הבחורים לפי פחו, והקטנים לפי פחו, והיונקים לפי פחו, והנשים לפי פחו... וכן הוא אומר: קול ה' בפח, בכחו לא נאמר אלא בפח, בכחו של כל אחד ואחד.

3. מסכת שבת (ק"ח:)

"מימי לא קריתי (=קראתי) לאשתי אשתי אלא ביתי".

4. פרקי דר' אליעזר מא

אמ' לו הקב"ה למשה לך אמור להם לבנות ישראל אם רוצות הן לקבל את התורה ולמה שאלו לנשים? לפי שדרךן של אנשים הולכין אחרי דעתן של נשים, שנאמר 'כה תאמר לבית יעקב' - אלו הנשים, 'וחגד לבני ישראל' - אלו האנשים. וענו כלם בפה אחד ואמרו: 'כל אשר דבר ד' נעשה ונשמע'.

5. בראשית רבה יז ז

מעשה בחסיד אחד, שהיה נשוי לחסידה אחת ולא העמידו בנים זה מזה. אמרו אין אנו מועילים להקדוש ברוך הוא כלום, עמדו וגרשו זה את זה. הלך זה ונשא רשעה אחת ועשתה אותו רשע, הלכה זאת ונשאת לרשע אחד ועשתה אותו צדיק. הוי (=זאת משום), שהכל מן האשה.

6. מדרש שמות רבה כח ב

למה לנשים תחלה, שהן מזדרזות במצוות.

7. מדרש תנחומא פרשת תזריע, ו

מעשה בכהן אחד שהיה רואה את הנגעים. מטה ידו, בקש לצאת לחוצה לארץ. קרא לאשתו
אמר לה: בשביל שבני אדם רגילין לבא אצלי לראות את הנגעים, קשה עלי לצאת מעליהם.
אלא בואי ואני מלמדך שתהא רואה את הנגעים. אם ראית שערך של אדם שיבש המעין שלו,
תהא יודעת שלקה. לפי שכל שער ושער, ברא לו הקדוש ברוך הוא מעין בפני עצמו שיהא
שותה ממנו. יבש המעין, יבש השער. אמרה לו אשתו, ומה אם כל שער ושער, ברא לו הקדוש
ברוך הוא מעין בפני עצמו שיהא שותה ממנו. אתה שאתה בן אדם, כמה שערות יש בך,
ובניד מתפרנסין על ידך, לא כל שכן שיזמן לך הקדוש ברוך הוא פרנסה. לפיכך לא הניחה
אותו לצאת חוצה לארץ.

8. מסכת ברכות יז.

נשים במאי זכיין באקרוי בנייהו לבי כנישתא ובאתנווי גברייהו בי רבנן ונטרין לגברייהו עד
דאתו מבי רבנן
(תרגום חופשי: מה זכותן של הנשים? בכך שהן מוליכות את בניהן לבית המדרש ומאפשרות
לבעליהן ללכת וללמוד תורה וממתינות להם)

9. הרב קוק, שמונה קבצים א תכא

הנשים, מדת הנפש זורחת בהן, ע"כ רשמי הקודש קבועים בהן, ודי שהן מחיים אותם ע"י
מקצת המצות שבידן, ואינן צריכות לתחית רוח תדירי של תלמוד תורה. האנשים, הרוח
מאיר בהם והוא הולך ואינו פוסק מתנועותיו הרוחניות, ועלולים הם מאד לירידות כשם
שהם עלולים לעליות, והם צריכים לתחית רוח של תורה. אמנם כשהם קובעים עתים לתורה,
מסעדים הם את רוח הסוער, ותומכים אותו שלא ימוט...

10. יבמות סב:

אמר רבי תנחום א"ר חנילאי בכל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה בלא ברכה בלא
טובה בלא שמחה דכתיב (דברים יד, כו) (ושמחת אתה וביתך בלא ברכה דכתיב (חזקאל
מד, ל) (להניח ברכה אל ביתך בלא טובה דכתיב בראשית ב, יח) (לא טוב היות האדם
לבדו במערבא אמרי בלא תורה

11. האדמ"ר הזקן מחב"ד, ליקוטי תורה פרשת ויגש מה א

לכן עתה בזה"ז נאמר משמח חתן וכלה שהכלה היא המל' מקבלת האור ע"י החתן ז"א.
ולעתיד אחרי שכבר תתעלה אז נאמר משמח חתן עם הכלה שעל ידי הכלה הוא משמח את
החתן מפני שאשת חיל היא עטרת בעלה כנ"ל וז"ש מהרה ישמע כו' קול כלה כו'. כי עתה
בגלות נאמר נאלמתי דומיה שהיא בחי' שתיקה וכאלם לא יפתח פיו כו' ולכך החתן הוא
אומר הרי את מקודשת לי והכלה שותקת אבל לעתיד כשתתעלה מעלה מעלה אז תהיה ג"כ
משפעת ונקרא: קול כלה